Ἔτος Β'. Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 3 Νοεμβρίου 1912. Ἀριθ. 95.

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ "ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς πρὸς κατάληψιν τῆς Θεσσαλονίκης κινήσεως τῶν ἡμετέρων στρατιωτικῶν δυνάμεων, ἡ προσοχὴ τοῦ κόσμου ἐστράφη πρὸς τὰ ἐν Ἠπείρῳ καὶ Μοναστηρίῳ δρῶντα τμήματα τοῦ στρατοῦ, μετὰ πολλῆς δὲ τῆς δυσφορίας ὑφίσταται τὴν σπάνιν τῶν εἰδήσεων, ὡς ἐθισθεῖσα εἰς τὴν μέχρι τοῦδε ραγδαίαν καὶ ἀληθῶς καταπλήσσουσαν δρᾶσιν τῆς νικηφόρου τοῦ Διαδόχου στρατιᾶς.

Καὶ αἱ εἰς τὰ τμήματα ταῦτα δρῶσαι δυνάμεις μας προχωροῦσιν ἠρέμα, ἀλλ' ἀείποτε ἐπὶ τὰ πρόσω, καθ' ὅσον καὶ ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους, καὶ ὡς ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκεῖσε συγκεντρωμένων πολυαρίθμων ἐχθρικῶν στρατευμάτων, ἐν χώρᾳ ὅπου πολυπληθεῖς καὶ ἄγριοι οἱ ἐχθρικοὶ πληθυσμοί, εἶναι ἐπιβεβλημένη ἄκρα περίσκεψις, οὐδόλως ἐπιτρεπομένου εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς ἀρχηγοὺς νὰ διακινδυνεύσωσι δι' ἐσπευσμένων ἐνεργειῶν, ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον τὸ μέχρι τοῦδε κτηθὲν κέρδος.

Πάντοτε προχωροῦμεν, νικῶντες καὶ καθαρίζοντες τὸ ἔδαφος ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, οἵτινες οὔτε ὀλίγοι οὔτε καὶ εὐκαταφρόνητοι ἦσαν, ἡ ἔκβασις δὲ τοῦ τελικοῦ ἀγῶνος δὲν δύναται νὰ ᾖ ἀμφίβολος.

Ληφθήτω δὲ καλῶς ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὸ Μοναστήριον εἶναι μία τῶν ἀρίστων στρατηγικῶν τῆς Μακεδονίας θέσεων καὶ ἕδρα στρατιωτικοῦ σώματος, μεγίστη ἀποθήκη στρατιωτικῶν εἰδῶν, ὅπλων καὶ ἐφοδίων καὶ ὑπερασπίζεται ἀπὸ μεγάλην φρουρὰν, ἧς ὁ ἀριθμὸς τελευταίως ἔφθασεν εἰς 60,000 ἀνδρῶν, διότι ἐκεῖ κατέφυγον ὅλα τὰ συντρίμματα τῶν ὑπὸ τῶν Μαυροβουνίων, τῶν Σέρβων καὶ τῆς δυτικῆς Βουλγαρικῆς στρατιᾶς ἡττωμένων στρατιωτικῶν σωμάτων.

Ἡ τελικὴ τοῦ Μοναστηρίου τύχη πάντως ἔσεται ἡ τῆς Θεσσαλονίκης μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι δὲν θὰ συντελεσθῇ ἡ ἅλωσις ἀπὸ μόνα τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα ἀλλ' ἐν συμπράξει μετὰ τῶν Σερβικῶν ὧν στρατιὰ, εὑρίσκεται ἤδη πρὸ τοῦ Μοναστηρίου.

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΤΑ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

— Πῶς ὡρίσθησαν τὰ ὅρια τῆς Βουλγαρίας διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου.

— Πῶς ἱδρύθη διὰ τῆς αὐτῆς συνθήκης ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμυλία ὡς προμαχὼν κατὰ τῶν Σλαύων.

— Πῶς ἐπλανήθη εἰς τοῦτο ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις.

— Αἱ ὑποχρεώσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ ἐπικειμένῃ Συνδιασκέψει.

Ἐπικειμένης τῆς Συνδιασκέψεως τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, πρὸς διευθέτησιν τῶν πραγμάτων τῆς Ἀνατολῆς, καὶ δὴ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, μέγιστον ἡμῶν συμφέρον εἶναι νὰ μελετήσωμεν τὴν διπλωματικὴν ἱστορίαν τοῦ Ῥωσοτουρκικοῦ πολέμου καὶ τοῦ Συνεδρίου τοῦ Βερολίνου, ὅπερ εἶχε τὸν αὐτὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον θὰ ἔχῃ καὶ ἡ προσεχὴς Συνδιάσκεψις.

Ὡς εἶναι πασίγνωστον ἡ συνθήκη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ἡ συναφθεῖσα μεταξὺ τῆς νικηφόρου Ρωσσίας καὶ τῆς ὑπὸ τὴν πτέρναν ταύτης σφαδαζούσης Τουρκίας, ἐδημιούργει τὴν ἡγεμονίαν τῆς Βουλγαρίας κατὰ τρόπον ἐκμηδενίζοντα ἀνεπιστρεπτεὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὸν ὁποῖον μόνον περιώριζε μέχρι Θεσσαλονίκης, ἀπεχώριζε δὲ, διχοτομοῦσα τὴν Μακεδονίαν, εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἑλληνικῶν χωρῶν τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης μέχρις Ἀδριανουπόλεως καὶ Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ Ἀγγλία ἀπέναντι τῆς προφανεστάτης ταύτης ἐξοντώσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀντέστη, καὶ, προκαλέσασα ἀμέσως τὸ ἐν Βερολίνῳ συνέδριον, μετέτρεψε ριζικῶς τὴν συνθήκην τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ἀφ' ἑνὸς μὲν περιορίσασα τὴν Βουλγαρίαν μέχρι τοῦ Αἵμου, ἀφ' ἑτέρου δὲ δημιουργήσασα τὴν αὐτόνομον ἐπαρχίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας.

Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐν Ἀγγλίᾳ κατηγόρησε τότε τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἡ δημιουργία τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμιλίας δὲν ἦτο ἱκανὴ νὰ προστατεύσῃ τὰ ἐπὶ τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης δικαιώματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οὐδὲ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν Βουλγαρίαν νὰ καταλάβῃ τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν, καὶ νὰ ἐκσλαυίσῃ αὐτήν. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὁ πρωθυπουργὸς Δισδραέλης ἀπαντῶν ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 19 Ἰουλίου 1878 τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων εἶπε τὰ ἑξῆς ἀκριβῶς, κατὰ τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τῆς ἱστορικῆς ἐκείνης συνεδριάσεως.

« . . . . Ἀλλὰ ταῦτα πάντα μετέβαλον σπουδαίως αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου, ἀποδοῦσαι »εἰς τὸν Σουλτάνον τὰ δύο τρίτα τῆς συμπερι»ληφθείσης διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγ. Στεφά»νου ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ χώρας, ἤτοι τριακοντά»κις χίλια τετραγωνικὰ μίλια χώρας γονιμοτά»της, κατοικουμένης ὑπὸ δύο ἡμίσεως ἑκα»τομμυρίων τῶν εὐρωστοτέρων καὶ νοημο»νεστέρων αὐτοῦ ὑπηκόων. Οὕτω τὰ σύνο»ρα τοῦ κράτους αὐτοῦ τὰ περιορισθέντα »διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγ. Στεφάνου μέχρι »τῶν περιχώρων τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῆς »Ἀδριανουπόλεως, ἐξετάθησαν καὶ πάλιν μέχρι »τοῦ Αἵμου καὶ τοῦ τείχους τοῦ Τραϊανοῦ. Ἡ »δὲ ἡγεμονία δι' ἧς ἐσκοπεῖτο ἀληθὴς πολιτι»κὴ καὶ γεωγραφικὴ ἐπανάστασις τῶν χωρῶν »ἐκείνων ἐγένετο σήμερον ἁπλοῦν ἐν τῇ κοιλάδι »τοῦ Δουνάβεως κρατίδιον, περιλαμβάνον μόλις »τὸ τρίτον τοῦ κατὰ τὴν συνθήκην τοῦ Ἁγ. »Στεφάνου ἀπονεμηθέντος αὐτῷ ἐδάφους καὶ »πληθυσμοῦ. Τὸ συνέδριον κατηγορήθη, τῇ ἀ»ληθείᾳ, ὅτι, ὁρίζον τὸν Αἵμον ὅριον τῆς οὕτως »νεοπλάστου νέας ταύτης Τουρκίας, παρέδωκεν ἀνυ»πέρβατα σημεῖα τινα αὐτοῦ. Ἀλλὰ δυσκο»λώτατον εἶναι Μυλόρδοι, νὰ εὑρεθῶσιν οἱα»δήποτε σύνορα ἀπόρθητα καθ' ἑαυτὰ, ἄνευ τῆς »συμπράξεως τῆς γενναιότητος, τῆς πειθαρχίας »καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ τοῦ ὑπερασπίζοντος αὐ»τὰ λαοῦ. Ἀναλογιζόμενος δὲ ὁποῖοί τινες ἦσαν »οἱ τὴν Πλεῦναν ὑπερασπίσαντες ἄνδρες, δυσκο»λεύομαι νὰ πιστεύσω ὅτι οὗτοι θέλουσιν εὕρῃ »δυσυπεράσπιστον τὸν Αἵμον. Ἐρρέθη προσέτι »ὅτι τὸ Συνέδριον διὰ τῆς παραχωρήσεως τῆς »Σόφιας εἰς κράτος πράγματι ὅλως ἀνεξάρτη»τον τῆς Πύλης καὶ δυνάμενον αὔριον νὰ κη»ρύξῃ πόλεμον κατ' αὐτῆς, παρέσχε μέσον νὰ »παρακαμφθῇ ἡ σειρὰ τοῦ Αἵμου. Ὁ ἰσχυρισμὸς »οὗτος εἶναι προφανὴς ἀπάτη τῶν ἐπιφορτισμέ»νων νὰ παρέχωσι τῇ Εὐρώπῃ τὰς δικαίως ὑπ' »αὐτῆς ἀπαιτουμένας τοιαύτας πληροφορίας. »Κατὰ τούτους ἡ θέσις τῆς Σόφιας ἔχει ὑπερ»τάτην τινὰ στρατηγικὴν σημασίαν, ἣν καλῶς »ἐγνώριζον οἱ ἐν τῷ Συνεδρίῳ συναλλαττόμενοι, »οἵτινες ἐν τούτοις ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρή»σωσιν εἰς τὴν ἐπιτακτικὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἀντι»προσώπου τῆς Ρωσίας. Περὶ τοῦ ἰσχυρισμοῦ »τούτου ἓν μόνον πρᾶγμα ἔχω ν' ἀνακοινώσω »ὑμῖν, μυρόρδοι, ὅτι δηλ. δὲν περιέρχεται ἐν »αὐτῷ οὐδ' ἴχνος ἀληθείας. Ὁ στρατηγικώτα»τος ἀνὴρ τῆς Τουρκίας Μεχμὲτ Ἀλῆ πασσᾶς, »ὁ εἰς τὴν στρατηγικὴν ἐπιστήμην συνενῶν ἀ»κριβῆ γνῶσιν τῆς τοπογραφίας τῶν χωρῶν »ἐκείνων, καθ' ἣν ὥραν ἐπρόκειτο νὰ συζητη»θῶσι τὰ πρὸς τὸν Αἵμον ὅρια, ἀπεφάνθη, ὅτι »ὅλως ἐσφαλμένη ἦτο ἡ ἰδέα τῆς στρατηγικῆς »σπουδαιότητος τῆς Σόφιας, μία δὲ μόνη θέσις »ἐν τῷ διαμερίσματι ἐκείνῳ ὑπῆρχεν, ἡ δίοδος »τοῦ Ἰχτιμὰν, ἥτις καλῶς ὑπερασπιζομένη, ἦτο »ἀπόρθητος καὶ ὡς τούτου ἐθεώρει τὸν προμα»χῶνα τοῦτον ὡς ἀπαραίτητον εἰς τὴν ἀσφά»λειαν τῆς πρωτευούσης. Ἀλλ' ὁ ἀπόρθητος »οὗτος προμαχὼν ἀφέθη τῇ Τουρκίᾳ, ἱκανὸς »ὢν νὰ ματαιώσῃ πᾶσαν ἐπίθεσιν καὶ νὰ καθη»συχάσῃ τὰς ἀνησυχίας τῶν φοβουμένων, μὴ ἡ »Ρωσία κυριεύσῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν παρα»κάμπτουσα τὰ Βαλκάνια».

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται πόσον οἰκτρῶς ἐπλανήθη τότε ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις. Ἐδημιουργήθη δι' αὐτῆς ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμυλία μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι

ἡ Τουρκία θὰ ἦτο ἱκανὴ νὰ διατηρήσῃ τὴν κτῆσιν αὐτῆς, καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πρόοδον τοῦ σλαυϊσμοῦ εἰς τὴν Θράκην καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐνῶ μετὰ ἓξ μόνον ἔτη ἡ Βουλγαρία ἠδυνήθη, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιστάσεως ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας νὰ καταλάβῃ τὴν Ἀνατολικὴν Ῥωμυλίαν καὶ νὰ συγχωνεύσῃ αὐτὴν ὁλοσχερῶς πρὸς θρίαμβον τῆς σλαυϊκῆς ἰδέας.

Τὴν ἐπέκτασιν τῆς σλαυϊκῆς ἰδέας, ἐπὶ τῷ ὀλέθρῳ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀποκαταστάσεως, ἐπιδιώκει καὶ ὁ σημερινὸς πόλεμος. Εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν μέγας ἑπομένως τυγχάνει κλῆρος, καὶ ὕψισται ἐπιβάλλονται ὑποχρεώσεις, ὅπως ἐν τῷ διακανονισμῷ τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων διατηρηθῶσι τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν δικαιώματα ἐν τῇ νοτίῳ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Θράκῃ, διὰ τοῦ ἀδιασπάστου ἰδίως τῆς ἐδαφικῆς ἑνότητος τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν. Εἰς τὸν διπλωματικὸν τοῦτον ἀγῶνα ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔχει ὑπὲρ ἑαυτῆς τὰς ἐπισήμους δηλώσεις τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, γενομένας οὐ μόνον ἐκ ταῖς Ἀγγλικαῖς Βουλαῖς ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Συνεδρίῳ τοῦ Βερολίνου, ἐκ τοῦ Γ'. πρωτοκόλλου τοῦ ὁποίου ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς ἐπὶ λέξει.

«Ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ προκαλεῖ ἔπειτα δευ»τέραν ψηφοφορίαν περὶ τῆς τροπολογίας τοῦ »λόρδου Σαλισβουρύ, ἤτοι ἂν πρέπῃ αἱ λέξεις »«συνορεύσαι τῷ Ἑλληνικῷ Βασιλείῳ ἐπαρχίαι» »ν' ἀντικατασταθῶσι διὰ τῶν «Ἑλληνικαὶ ἐ»παρχίαι».

«Ὁ κόμης Ἀνδράσσης ἐρωτᾷ: τὶς εἶναι ἡ »κατὰ τὴν γνώμην τῶν κ. κ. πληρεξουσίων τῆς »Ἀγγλίας μεταξὺ τῶν ἐκφράσεων τούτων διά»φορά. Εἰς τοῦτον ἀποκρίνεται ὁ Μαρκήσιος »Σαλισβουρὺ λέγων: **ὅτι ὑπάρχουσι Ἑλ»ληνικαὶ ἐπαρχίαι μὴ συνορεύουσαι »μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος »περὶ ὧν ἐπιθυμεῖ ἡ Ἀγγλία νὰ »προνοήσῃ τὸ Συνέδριον.** Ἡ Γαλλικὴ »πρότασις ἀποβλέπει μόνον τὴν Ἤπειρον καὶ »Θεσσαλίαν, ἐνῷ ἡ Ἀγγλικὴ τροπολογία ἐπι»τρέπει νὰ περιληφθῶσιν εἰς τὰς συζητήσεις, ὧν »ἤθελον συμμετέχῃ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλ»λάδος, ἡ Μακεδονία, ἡ Θράκη καὶ ἡ Κρήτη».

«Ὁ κόμης Ἀνδράσσης μετὰ τὴν ἐξήγησιν »ταύτην, ἐπιθυμῶν νὰ ἐπιτευχθῶσι τὰ κατὰ τὸ »δυνατὸν μονιμώτερα ἀποτελέσματα, ψηφίζει »ὑπὲρ τῆς τροπολογίας τοῦ λόρδου Σαλισβουρῆ, »ὅπως μὴ περιορισθῇ ἡ ἔκφρασις τῆς γνώμης »τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλάδος».

Ἀλλὰ περὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης ὡς χωρῶν Ἑλληνικῶν, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ προφυλαχθοῦν ἀπὸ τὴν σλαυϊκὴν κατάκτησιν, ἤτο συμφωνοτάτη καὶ ἅπασα ἡ ἐν ταῖς Ἀγγλικαῖς Βουλαῖς ἀντιπολίτευσις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὡς ἀποδεικνύεται ἀριδήλως ἐκ τῶν ἐν αὐταῖς συζητήσεων.

Περιττὸν δὲ νὰ προσθέσωμεν ἡμεῖς ὅτι ἐν ταῖς προσπαθείαις αὐτοῦ ταύταις ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων, μελλούσαις νὰ ἐπιστέψωσι τὸ Μέγα Ἔργον, ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἔχῃ τὴν ὁμόθυμον ὑποστήριξιν σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὡς περιτράνως μαρτυρεῖται ἐκ τοῦ παρόντος πολέμου.

Δ. Κ. ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΠΑΝΔΗΜΟΣ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Αἱ κατ' ἐπανάληψιν διαψευσθεῖσαι εἰδήσεις περὶ τῆς προσδοκωμένης ἀναμφισβητήτως, μήπω δὲ συντελουμένης, παραδόσεως τῆς Θεσσαλονίκης εἰς Κωνσταντῖνον τὸν λυτρωτήν, ὅστις δικαίως ἐφεξῆς θὰ φέρῃ τὸν ὑπερήφανον τίτλον ***τοῦ Μακεδονικοῦ,*** ἐξήγειραν ἐπὶ τοσοῦτον τὴν λαϊκὴν νευροπάθειαν, ὥστε, ὅτε ἐπὶ τέλους τὸ μέγα ἐθνικὸν γεγονὸς ἐβεβαιώθη ἐπισήμως, ἡ δὲ Δημαρχία ἐκάλει τὸν λαὸν εἰς πάνδημον δοξολογίαν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, σύμπας ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑρμουπόλεως ἀθρόον μετέσχε τῆς μεγάλης ἑορτῆς, τὰ δὲ παρ' ἡμῖν Σωματεῖα, Σύλλογοι καὶ Ἀδελφότητες, προσκλήσει τῶν προέδρων αὐτῶν, ἔσπευσαν ἐν σώματι, συγκεντρωθέντα περὶ τὰ λάβαρα αὐτῶν ἐν τῇ κεντρικῇ πλατείᾳ Μιαούλη, ἵνα καταστήσωσιν ἐμφαντικωτέραν τὴν ἐκδήλωσιν τῆς γενικῆς ἀγαλλιάσεως.

Ἀπὸ τῆς πλατείας ἐξεκίνησεν ἡ θριαμβικὴ οὕτως εἰπεῖν συνοδία, ὑπὸ τὰ θούρεια τῆς προηγουμένης μουσικῆς ἐμβατήρια, πυκνὴ ἐπιβάλλουσα, μυριάνθρωπος, κατευθυνομένη πρὸς τὸν ἀπέραντον ναόν, τὸν μὴ ἐπαρκοῦντα νὰ περιλάβῃ ὁλόκληρον τὸν ἀνθρώπινον ἐκεῖνον χείμαρρον, ὅστις πυκνὸς ἐξεχύθη ἀνὰ τὰ πέριξ τοῦ ναοῦ, τὰς κύκλῳ ὁδοὺς καὶ τὴν πρὸ αὐτοῦ μικρὰν λεωφόρον.

Εἰς τὰ πρόσωπα ὅλων ἤστραπτεν ἡ χαρά, ὅλων αἱ καρδίαι ἔπαλλον ἕνα παλμόν, μία δὲ καὶ μόνη διετυποῦτο εὐχή. «***Μὲ τὸ καλὸ καὶ στὴν Πόλιν***», τὴν πόλιν τῶν Ἑλληνικῶν ὀνείρων, τὴν μεγαλοπρεπῆ βασιλεύουσαν, τὴν πόλιν τῶν Αὐτοκρατόρων, ***τὴν Κωνσταντινούπολιν.***

Ὑπερέβαλλεν ὅμως τοὺς πάντας εἰς ἐνθουσιασμὸν καὶ ἀγαλλίασιν ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπός μας, οὗ ὁ ἐνθουσιασμὸς ἐξεχείλισεν εἰς κύματα εὐγλωττίας, ὅτε ἐξεφώνει ἀπὸ τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου του τὸν πανηγυρικὸν λόγον του ἐπὶ ταῖς νίκαις ἃς τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν κατὰ βαρβάρων ἐδωρήσατο ὁ Κύριος, σώζων τὸν λαόν του.

Ὁ πανηγυρικὸς τοῦ Ἱεράρχου μας λόγος:

Τῷ Θεῷ καὶ μόνῳ δόξα.

[illegible] ἀλλήλως ἐκτυλισσόμενα [illegible] γεγονότα, αἱ ἔνδοξοι νίκαι τοῦ στρατοῦ ἡμῶν ὑπὸ τὴν εὔστοχον ἡγεσίαν τοῦ ἀρχιστρατήγου Κωνσταντίνου τοῦ Διαδόχου, τοῦ ἰνδάλματος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὡς ἀναγνωρίζοντος ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ τὸν ἀνιστάμενον Κωνσταντῖνον τὸν Παλαιολόγον, τὸν ἰδεώδη ἐκεῖνον αὐτοκράτορα, τὸν μὴ ἀποθανόντα εἰσέτι ἐν τῇ ἐθνικῇ ἑλληνικῇ ψυχῇ, ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν ἀφ' ἑαυτῶν, ἵνα ὦμεν τεταπεινωμένοι ὑπὸ τὴν κραιταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, καὶ δῶμεν δόξαν καὶ αἶνον αὐτῷ, τῷ ποιησαμένῳ λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐξαγορασθεῖσαν διὰ τοῦ αἵματος τῶν ἀνδρείων προασπιστῶν τῆς πατρίδος καὶ τῆς πίστεως. Αἱ ἡρωϊκαὶ πράξεις ἐκείνων, καὶ αἱ μεγάλαι θυσίαι καὶ ἑκατόμβαι μαρτυροῦσι τρανῶς, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶνε ὑπέροχος, ὅταν ἐξεγείρηται ἐν αὐτῷ τὸ εὐγενὲς αὐτοῦ ἐγώ. Ἡ θεοδικία ὁμιλεῖ πάντοτε διὰ τῆς παγκοσμίου ἱστορίας· καὶ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας μεθίστησι τοὺς λαοὺς εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τἀνάπαλιν. Ὡς θύελλαι ὁρμητικαὶ καὶ καταιγίδες ροχθοῦσιν αἱ εἰδήσεις ἐκ τοῦ πεδίου τῶν μαχῶν περὶ τῶν θριάμβων καὶ τῶν τροπαίων τῶν γενναίων προασπιστῶν τοῦ γένους ἡμῶν, καταπλήσσουσαι τὸν κόσμον. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· ὅτι τοῦτο εἶνε ἔργον τῆς αἰωνίως ἰσχυούσης δυνάμεως τῆς θείας δικαιοσύνης. Ἡ ἀγνωμοσύνη, ἡ ἀνομία, ἡ ἀσέβεια, ἡ ὑπεροπλία, ἡ αὐθάδεια καὶ σκληρότης διαρρηγνύουσι τοὺς μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων δεσμοὺς καὶ χαλκεύουσι τὰ δεσμὰ καὶ τὰς ἁλύσσεις τῆς τυραννίας. Τὸ δίκαιον τῶν προαιωνίων ἐθνικῶν καὶ θρησκευτικῶν δικαιωμάτων ἡμῶν μονονουχὶ ἀφίησι φωνὴν ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ φλὸξ ἄσβεστος ἀγανακτήσεως διαφλέγει τὰς καρδίας πάντων κατὰ τοῦ ἐχθροῦ αὐτῆς τῆς ὑπάρξεως ἡμῶν. Ἡ ἐκκλησία ἀείποτε ἔψαλλε καὶ ηὔχετο νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων· καὶ ἡ κραυγὴ τοῦ ἀθώου αἵματος τῶν ἀπείρων σφαγείων καὶ μαρτύρων γοερωτάτη ἠκούετο μέχρι τοῦ θρόνου τῶν οὐρανῶν. Ὁ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατὸς προελαύνει νικηφόρος, καὶ ἀπωθεῖ πανταχόθεν τὸν ἀλλόφυλον ἐπιδρομέα ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐδάφους τῶν πατέρων ἡμῶν. Δὲν εἶνε τοῦτο προφανὴς νεῦσις τοῦ θείου; Ὅτι ὁ ἀγὼν ἡμῶν κατὰ τοῦ ἅρπαγος τῆς τιμῆς, τῆς περιουσίας, τῆς ζωῆς, τῆς θρησκείας, τῆς εὐσεβείας, τῆς πίστεως, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς πατρίδος εἶνε ἱερός· ἡ ἐκκλησία εὐλογεῖ τὰ ὅπλα καὶ εὔχεται ὑπὲρ τῆς κατισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ ἡμῶν· καὶ ὁ Θεὸς καταπέμπει αὐτῷ στρατιὰς οὐρανίων ἀγγέλων πρὸς ἐνίσχυσιν· ὅτι ἡ πορφύρα τῶν μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν βαρυτάτην καὶ μακραίωνα αἰχμαλωσίαν τοῦ γένους ἡμῶν ἐβάφη δι' αἵματος μαρτυρικοῦ. Ὁ νικηφόρος καὶ τροπαιοῦχος στρατὸς ἡμῶν δοξασθήσεται ὡς ἐλευθερωτὴς τῆς ἐκκλησίας καὶ ὑπερασπιστὴς καὶ πρόμαχος τῆς εὐσεβείας. Ὡς ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦ μεγ. Κωνσταντίνου αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐπεδείξατο ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἀήττητον σύμβολον τοῦ σταυροῦ, ὡς τὴν δύναμιν καὶ ἔμπνευσιν τῶν χριστιανῶν μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ἐκ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων «ἐν τούτῳ νίκα», οὕτω καὶ σήμερον ἀπηχεῖ ἡ ἐπίνευσις τοῦ θείου ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν στρατιωτῶν ἡμῶν, προσβλεπόντων πρὸς τὴν ἱερὰν σημαίαν, ἐν ᾗ ἦν συνυφασμένος ὁ σταυρός, καὶ ἐξυπακούεται ὁ θεῖος παιὰν «ἐν τούτῳ νίκα καὶ θριάμβευε ἑλληνικὲ λαέ». Καὶ ἐν τῇ δυνάμει τούτου εὔχεται ἡ Ἐκκλησία νίκας καὶ τρόπαια, καὶ ἐπικαλεῖται τὸ πνεῦμα τῆς δυνάμεως τῶν οὐρανῶν πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ βαρυτάτου ζυγοῦ τῆς δουλείας καὶ τυραννίας, καὶ ἐλευθέρωσιν τῆς εὐσεβείας ἐκ τῆς ἀσεβείας καὶ ἀπωλείας. Εὐσεβεῖς καὶ γενναῖοι στρατιῶται, τοῦ θείου ζηλωταί, εὐγενεῖς ἀπόγονοι τῶν ἐνδόξων γιγαντομάχων πατέρων, χωρεῖτε πρὸς τὰ πρόσω ἀτρόμητοι κατὰ τῶν υἱῶν τῆς κατάρας τῆς τυραννίας, χάριν τοῦ πολιτισμοῦ, τῶν φώτων, τῆς ἐλευθερίας, κατὰ τοῦ σκότους καὶ τῆς ἀπανθρωπίας. Ἀγωνίζεσθε, φίλτατα τέκνα, μετ' αὐτοθυσίας, ἔχοντες συμμάχους πάντοτε τὸ θεῖον καὶ τοὺς χαλυβδίνους καὶ ἰσχυροὺς βραχίονας ὑμῶν, μεταβαλλόμενοι εἰς λέοντας, ἀετοὺς καὶ γίγαντας κατὰ τῶν βεβηλωτῶν τῶν τάφων τῶν πατέρων, τῆς πίστεως καὶ τῆς τιμῆς, καὶ πέσατε τέλος ἐνδόξως, ὡς υἱοὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἡρώων. Ἐμμείνατε, ἔνδοξοι πρόμαχοι, ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ ἱερῷ· ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων καὶ τῶν [illegible] τῶν συμμαχεῖ ὑμῖν· ἡ θεία αὐτοῦ χάρις ἐνισχύει καὶ ἐμπνέει ὑμᾶς. Ἐκ τῶν θριάμβων ὑμῶν καὶ τῶν ἐνδόξων νικῶν καὶ αὖθις ὁ σταυρὸς θέλει ἀναλάμψῃ ἐπὶ τῶν οὐρανογειτόνων θόλων τοῦ αἰωνοβίου ἑλληνικοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας, καὶ ἐν αὐτῇ θέλει κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον εἰς τὴν θείαν γλῶσσαν τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Χρυσοστόμου. Ἐκ τοῦ ἡρωϊκοῦ μετὰ τοσαύτης αὐταπαρνήσεως χυνομένου αἵματος ὑμῶν ἀνίστανται αἱ εἰκόνες τῶν ἡρώων τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος, καὶ καταπίπτει σαλευόμενος ἐκ βάθρων διὰ τῶν ἰσχυρῶν βραχιόνων ὑμῶν ὁ σκωληκόβροτος κολοσσὸς τῆς ἀνομίας καὶ τοῦ αἵματος. Πληροῦται ἐν ὑμῖν, χρυσαῖ ἐλπίδες, μυστήριον τῆς θείας προνοίας, εἰς θρίαμβον καὶ δόξαν τῆς εὐσεβείας, ὅτι ὑμεῖς ἐστε ἐλευθεραὶ οὐρανόθεν τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος. Χωρεῖτε πρὸς τὰ πρόσω, πρόμαχοι τῆς πατρίδος μετ' αὐταπαρνήσεως· ὁ στόλος ἡμῶν ἐξαγνίζει τὴν θάλασσαν ἐκ τῶν μιαιφόνων. Ἐπὶ τῶν ὡραίων ἑλληνικῶν νήσων κυματίζει ὑπερήφανος ἡ κυανόλευκος κηρύττουσα ἐπὶ τοῦ πατρῴου ἐδάφους καὶ τῆς ὑγρᾶς φύσεως τῶν ὑδάτων τὸν θρίαμβον τοῦ σταυροῦ. Μετὰ χαρᾶς καὶ γῆ καὶ θάλασσα ὑποδέχεται ὡς γνώριμος καὶ προσφιλὴς τοὺς εὐγενεῖς ἀπογόνους τῶν θαλασσοχαρῶν ναυμάχων. Εἰς γόνος καὶ κληρονόμος τῆς τόλμης καὶ τῆς αὐτοθυσίας τῶν γιγαντομάχων καὶ θαλασσοχαρῶν ναυμάχων τοῦ 21, δι' ἑνὸς μικροῦ καὶ πεπαλαιομένου τορπιλλοβόλου εἰσέρχεται εἰς τὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης, τορπιλλίζει ἀτρόμητος ἐν θωρηκτῷ, καὶ ἐξέρχεται ἐνδόξως φωτιζόμενος καὶ ὑπὸ τὸ ἄπλετον φῶς τῶν ἀπειλητικῶν στομίων τῶν τηλεβόλων τοῦ ἐχθροῦ. Ὦ ποία δόξα! Τὸ μέγα τοῦτο τόλμημα εἶνε συνέχεια τῶν μεγάλων ἐκείνων καὶ ἐνδόξων ἡμερῶν καὶ διὰ τοῦτο δονεῖ καὶ συγκινεῖ τὰς καρδίας πάντων τῶν Ἑλλήνων, καὶ προκαλεῖ τὰς ἐπευφημίας καὶ τὸν θαυμασμὸν τοῦ κόσμου. Δόξα καὶ τιμὴ εἰς τὸν ἥρωα τοῦτον. Αἱ ἱεραὶ σκιαὶ τῶν μεγαλουργῶν τέκνων τῶν Ψαρρῶν τῆς Ὕδρας καὶ τῶν Σπετσῶν ἀγαλλόμεναι καὶ γιγαντούμεναι εὐλογοῦσιν ἐκ τῶν οὐρανῶν τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν τοὺς συνεχίζοντας τὸ ἱερὸν ἐκείνων ἔργον.

Ἐνδυναμοῦσθε, τέκνα μου, ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος τοῦ Κυρίου, ὅστις ἀοράτως ὁδηγεῖ ὑμᾶς ὡς διαδόχους τῶν Κωνσταντίνων, καὶ ἐξαποστέλλει κεραυνοὺς θείας δίκης κατὰ τῶν βεβηλωτῶν τῆς ἁγίας αὐτοῦ δόξης. Ὁπλίσθητε, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ἀτρώτου θώρακος τῆς δικαιο-

"ΤΟ ΒΗΜΑ"

Ὅροι Συνδρομῶν

Ἐνταῦθα ἐτησία . . . Δραχ. 8.
» ἑξάμηνος . . . » 5.
Ἐν Ἀθήναις ἢ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι » 10.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. 12.

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἤτοι . Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικὰ κλπ: ἐνεργοῦνται κατ' ἀποκοπήν.

σύνης πρὸς ἐκδίκησιν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς κατὰ τῶν ἀσεβῶν. Μάχεσθε γενναίως ἀπόγονοι ἐνδόξων προγόνων καὶ ὀπαδοὶ τῶν τροπαιοφόρων στρατηλατῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας Ἅγ. Δημητρίων καὶ Γεωργίων, καὶ θριαμβεύετε ὡς καλλίνικοι πολεμισταί, ἀφιεροῦντες εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν πᾶσαν τὴν ζωὴν ὑμῶν, τὴν νίκην καὶ τὰς μάχας, καὶ ἀπόθεσθε τὸ ξίφος πρὸ τοῦ ἱεροῦ βωμοῦ τῆς πατρίδος ἄχραντον καὶ ἀμόλυντον σταλαγμῶν αἵματος ἀθώων. Τῇ κραταιᾷ χειρὶ τοῦ ὑψίστου ἀνυψοῦσθε, ὅτι αὐτὸ τὸ θεῖον καὶ μόνον χαλκεύει τοὺς ἥρωας. Καὶ ἡ Ἐκκλησία διὰ τῶν αἰώνων ὡς ἄλλη ἱερὰ κιβωτὸς διέσωσε τὴν πατρῴαν γλῶσσαν καὶ τὰ χριστιανικὰ ἤθη καὶ ἔθιμα. Εἴη εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ Θεοῦ, τοῦ ποιησαμένου λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Μία καὶ μόνη ἐν τῇ ψυχῇ καὶ τῇ καρδίᾳ πάντων ἀπήχησις μετὰ τῶν ἐσφαγμένων σφαγίων, τῶν νεομαρτύρων τῆς πίστεως, τοῦ στρατοῦ ἡμῶν τοῦ μαχομένου, τῶν χηρῶν τῶν τεθλιμμένων καὶ τῶν μητέρων, τῶν ἀπωρφανισμένων τέκνων καὶ γονέων, δέον νὰ ἐνηχῆται ἡ ἀδιάλειπτος δοξολογία πρὸς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ Θεοῦ τοῦ προσδεξαμένου τὰς δεήσεις ἡμῶν καὶ ἰσχυροῦ ἡμῖν συμμαχητοῦ γενομένου. Ὦ γῆ καὶ οὐρανὲ, ἤδη ἐθραύσθησαν αἱ ἁλύσσεις τῆς δουλείας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐλευθέρα ἡ γλῶσσα ὑμνεῖ καὶ δοξολογεῖ τὸν Θεόν. Οὔτε ζωὴν, οὔτε τιμὴν, οὔτε τέκνα, οὔτε γυναῖκας, οὔτε παρθένους, οὔτε θρησκείαν εἴχομεν, ἀλλὰ δάκρυα, αἵματα, πόνους καὶ ὑποκώφους στεναγμούς. Χωρεῖτε, προασπισταὶ τῆς φυλῆς ἡμῶν, χωρεῖτε ὑπὲρ πίστεως, ὑπὲρ εὐσεβείας, ὑπὲρ φιλτάτων, ἐλευθερώσατε τοὺς τάφους τῶν πατέρων ἡμῶν. Ἡ νὺξ τῆς δουλείας παρῆλθε καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀνίσταται καὶ ἀνυψοῦται καὶ ἀνατέλλει ἡ ῥοδοδάκτυλος καὶ γλυκεῖα Ἠὼς τῆς ἐλευθερίας. Αἱ ψυχαὶ τῶν μαρτύρων, τῶν φιλτάτων, τῶν γονέων, ὡς ἐφέστιοι ἄγγελοι φύλακες ἀοράτως συμβοηθοῦσιν ὑμῖν. Ἴτε παῖδες Ἑλλήνων. Ὦ ποία δόξα, ὦ ποία τιμὴ εἰς ὑμᾶς τοὺς μαχομένους καὶ πίπτοντας μάρτυρας καὶ ἐλευθερωτὰς τῆς πατρίδος! Συλλέξωμεν ἄνθη ἐκ τῆς ἐλευθερουμένης πατρῴας γῆς καὶ στεφανώσωμεν αὐτούς. Καταφιλεῖτε, πρόμαχοι γενναῖοι, τὴν γῆν τῶν πατέρων, καὶ τὰ ἱερὰ ἐδάφη, καὶ προσαγορεύετε τὰς εὐφόρους πεδιάδας, τὰ ὄρη, τὰ δάση, τοὺς ποταμοὺς, τὸν γλυκὺν οὐρανὸν, τὸν ἥλιον καὶ τὰ ἄνθη καὶ στολίσατε τοὺς νεοσκαφεῖς τάφους τῶν σφαγιασθέντων πρωτομαρτύρων Αἰμιλιανῶν καὶ ἄλλων. Ἡ γῆ αὕτη τῶν πατέρων ἡμῶν, ἣν ἐξαγνίζετε διὰ τοῦ αἵματος, στενάζει σφαγεῖον φρικτὸν γενομένη. Ἐξηλείψατε, φίλτατα τέκνα, τὴν μιαρωτάτην τῶν ἐπὶ γῆς τυραννιῶν, καὶ ἐξηγνίσατε ἐκ τῶν βδελυγμιῶν τὰ βεβηλωμένα ἱερὰ ἡμῶν· ἐξεδιώξατε ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐδάφους τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Θεοῦ, τὴν φρίκην τῶν αἰώνων, τὴν ἐρήμωσιν καὶ καταισχύνην τῆς ἀνθρωπότητος καὶ διεσώσατε τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος. Δόξα καὶ τιμὴ εἰς ὑμᾶς.

Ἐναγκαλισθῶμεν νοερῶς τὰ ἡρωϊκὰ τέκνα ἡμῶν τὰ προασπίζοντα τὰ ἱερὰ ἐδάφη τῆς πατρίδος καὶ ἀσπασώμεθα τὸν γλυκὺν τῆς πατρίδος ἀσπασμόν, συνοδεύοντες ταῦτα μετὰ τῶν εὐχῶν τῶν φιλτάτων μητέρων, πατέρων, τέκνων, συζύγων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ τῶν εὐλογιῶν τῆς ἐκκλησίας. Καταφιλήσωμεν, εὐλογοῦντες καὶ δοξάζοντες τὸν Θεὸν, τοὺς γενναίους αὐτῶν βραχίονας καὶ τὰς ἐνδόξους πληγὰς, τὰς θεραπευούσας πολυχρόνια τραύματα τῆς πολυστενάκτου καὶ πολυπλάγκτου φυλῆς ἡμῶν. Ἡ γῆ, ἐν ᾗ στρατοπεδεύουσι ταῦτα εἴη εὐλογημένη καὶ εὐλογημένα τὰ νικηφόρα ὅπλα αὐτῶν. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς, ὅτι ἐπεσκέψατο ἡμᾶς καὶ ἐποιήσατο λύτρωσιν τῷ λαῷ ἡμῶν. Πᾶσα ἡ γῆ ᾄσατε τῷ Κυρίῳ. Τῷ Θεῷ καὶ μόνῳ δόξα.

Ζήτω τὸ Ἔθνος!

Ζήτω ὁ Βασιλεύς!

Ζήτω ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος ὁ Λυτρωτής!

Ζήτω ὁ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν· τροπαιοῦχος στρατὸς ἡμῶν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐν τῷ ναῷ δοξολογίας ὁ τελετάρχης Δήμαρχος ἐζητωκραύγασεν ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, τοῦ Βασιλέως, τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἀνταπαντῶντος τοῦ πλήθους, ὅτε ὅμως ἐν τῇ ἐπισήμῳ ταύτῃ δοξολογίᾳ, εἷς τις, ἐπιλησθεὶς καὶ ποῦ εὑρίσκετο καὶ ὁποία ἡ τελουμένη ἐπίσημος δοξολογία, ἐζητωκραύγασεν ὑπὲρ τοῦ κ. Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ὡς δεινὸς μηκυθμὸς, ἀγρίως σαλευομένης θαλάσσης, ἀντήχησεν, ἐν ἐνθουσιῶδες καὶ ἀπειρομέγεθες Ζήτω, ἐκπορευόμενον ἀπὸ τὰ μύχια βάθη τῆς καρδίας τοῦ μυρμηκιῶντος πλήθους, συγκλονῖσαν ἐκ βάθρων τὸν ναὸν, ἐξηπλώθη, παρατεινόμενον ἀπὸ ἠχοῦς εἰς ἠχὼ, ἐφ' ἅπασαν τὴν πόλιν.

Ὁ Λαὸς εὗρε τὸ εἴδωλον, τὸ συμβολίζον σήμερον τοὺς πόθους του, τὰς ἐλπίδας του, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐζητωκραύγασε, ὑπὲρ αὐτοῦ ἀνέπεμψε τὰς διαπρυσιωτέρας εὐχάς του. Τὰ ἄλλα ὀνόματα, ὑπὲρ ὧν ἐζητωκραύγαζεν ὁ ἐπίσημος τελετάρχης, ἀποτελοῦν διὰ τὸν λαὸν τὸν Ἑλληνικὸν ἀφῃρημένας ἐννοίας, τὸ μόνον δ' ἀπτὸν σύμβολον τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν δράσεως ἀποτελεῖ σήμερον διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ὁ *Ἐλευθέριος Βενιζέλος* καὶ ὅτε, ὁ παρεκτραπὴς ἐν ἐπισήμῳ δοξολογίᾳ παράδοξος κύριος, ἐξεφώνησε τὸ ὄνομά του, ὁ ναὸς ἐσείετο καὶ ἡ βροντὴ τοῦ ὀνόματος τούτου, ἐκφεύγουσα τὰ στενὰ ὅρια τοῦ ναοῦ, ἐπλήρου διὰ τῆς βοῆς αὐτῆς ὁλόκληρον τὴν πόλιν.

Αἱ ἐπίσημοι τῆς Σύρου ἀρχαὶ ἐτέλουν ἐπινικείους δοξολογίας ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων, τοῦ ἡγουμένου αὐτῶν στρατηλάτου καὶ τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὴν ἐθνικὴν κυριαρχίαν ἄνακτος, ὁ λαὸς ὅμως τῆς Ἑρμουπόλεως ἦγε *Βενιζέλεια* καὶ διὰ τοῦτο, τῆς πανηγυριζούσης μεγάλης λαϊκῆς μάζης, μία καὶ μόνη ἠγεῖτο σημαία μὲ τὴν ἐπιγραφὴν *Ζήτω ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος*.

Κατακλεὶς τῆς λαϊκῆς ταύτης ἐκδηλώσεως ἐγένετο ὁ ἀπὸ τῆς ἐξέδρας τῆς πλατείας Μιαούλη ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Καλομενοπούλου, βουλευτοῦ Κυκλάδων, πανηγυρικὸς τοῦ κ. *Ἐλευθερίου Βενιζέλου* οὗ τὸ ὄνομα, τουλάχιστον σήμερον, ὑμνεῖ καὶ γεραίρει σύμπας ὁ τε ἔσω καὶ ἔξω Ἑλληνισμός.

Εἴθε αἱ ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου στηριζόμεναι χρησταὶ ἐλπίδες νὰ πραγματωθῶσιν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, τὸ δ' ὄνομα αὐτοῦ καταστῇ ὁ ἐγερτήριος παιὰν, ὅστις ἐπὶ γεννεᾶς γεννεῶν θὰ οἰστρηλατῇ καὶ πρὸς μεγάλα ἔργα θὰ ὠτρύνῃ τοὺς παῖδας τῶν Ἑλλήνων, εἴθε μυριάκις εἴθε.

Ἡ ἐγγόνη τοῦ Βίκτωρος Οὐγκὼ Ἰωάννα, σύζυγος Νεγρεπόντε ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Μετ' ἀληθοῦς συγκινήσεως ἀνέγνωμεν ἐν τῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐφημερίδι «Les Nouvelles», τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν τῆς ἐγγόνης τοῦ μεγάλου ποιητοῦ καὶ μεγάλου φιλέλληνος Βίκτωρος Οὐγκώ.

Παρίσιοι τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1912.

Ἀγαπητέ μου Ροσεφόρ,

Γνωρίζω πόσον ἠγάπας τὸν πάππον μου καὶ πόσον ὁ πάππος μου σὲ ἠγάπα. Ἐσκέφθην τούτου ἕνεκεν νὰ σὲ συμβουλεύθω ἐὰν ἡ περίστασις εἶναι κατάλληλος νὰ γίνῃ κατάλογος συνδρομῶν εἰς τὰς ὁποίας πλούσιοι καὶ πένητες νὰ δυνηθῶσι νὰ λάβωσι μέρος καὶ αἵτινες θέλουν συντελέσῃ πρὸς θεραπείαν τόσων πληγῶν ἃς ἔλαβε μία πατρὶς, ἥτις σήμερον εἶναι ἰδική μου.

Ἐὰν ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ ἦτο ἀκόμη ἐδῶ, θὰ ἔσπευδε πρῶτος εἰς βοήθειαν Ἔθνους τὸ ὁποῖον τῷ ἦτο τόσον προσφιλές. Μεγάλη δὲ δι' ἐμὲ εἶναι ἡ λύπη, ὅτι δὲν θέλει παραστῇ εἰς τὸν θρίαμβον ἐκείνων, οὓς οὐδέποτε ἔπαυσεν ὑπερασπίζων. Ὁ καλλίτερος τρόπος ὅπως παρηγορήσωμεν τὴν μεγάλην αὐτοῦ ψυχὴν, θὰ ἦτο νομίζω ἡ εἰσφορὰ τοῦ ἡμετέρου ὀβολοῦ πρὸς ἀνακούφισιν τῶν θυμάτων τῶν Ὀθωμανικῶν ὠμοτήτων. Τοιαύτη δὲν εἶναι καὶ ἡ γνώμη σου ἀγαπητὲ Ροσεφόρ;

Δὲν ἀγνοεῖς πόσον εἶμαι ἐχθρὰ πάσης διαφημίσεως. Ὑπάρχουσιν ὅμως περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ ἀδιαφορία καθίσταται ἔνοχος.

Ὅλως Ὑμετέρα, ἀγαπητὲ Ροσεφόρ

Ἰωάννα Νεγρεπόντε

γένους Βίκτωρος Οὐγκώ.

Ὁ κ. Ἐρρῖκος Ροσεφὸρ, δημοσιεύων τὴν ἐπιστολὴν ταύτην εἰς τὴν «Πατρίδα» τῶν Παρισίων προσθέτει:

Ἐὰν ἕκαστος ἐκ τῶν χιλιάδων Παρισινῶν οἵτινες ἠκολούθησαν τὴν κηδείαν τοῦ μεγάλου πάππου σου, συνεισφέρῃ τὸν ὀβολόν του, θὰ ὑπάρξῃ χρῆμα πρὸς βελτίωσιν τῆς τύχης ὅλων τῶν Ἑλλήνων καὶ θὰ μείνῃ ἀκόμη διὰ τοὺς Βουλγάρους, τοὺς Σέρβους καὶ τοὺς Μαυροβουνίους.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Μεστὴ εὐγενῶν αἰσθημάτων ἐπιστολὴ, τοῦ ἐν Παρισίοις διατρίβοντος ἐγκρίτου ἡμῶν συμπολίτου κ. Γεωργίου Α. Κρίνου πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπόν μας, συνώδευσε τὴν γενναίαν αὐτοῦ εἰσφορὰν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν Ἐπιστράτων Ἑρμουπόλεως καὶ Σύρου. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ ἐξῃτεῖτο συγγνώμην, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ πέμψῃ πλειότερα, διότι καὶ ἐν Παρισίοις συνέστησαν τρεῖς πρὸς συλλογὴν ἐράνων ἐπιτροπαί. Εἰς τὰς ἐπιτροπὰς δὲ ταύτας βεβαίως γενναίαν θὰ παράσχῃ τὴν εἰσφοράν του ὁ εὐγενὴς πατριώτης, καίτοι ἐκ τῆς συνήθους αὐτῷ ἀγαστῆς μετριοφροσύνης ἀπέφυγε νὰ τὸ προσθέσῃ.

— Μετὰ πολλῆς τῆς λύπης μας πληροφορούμεθα, ὅτι ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τῶν Παρισίων πολλὰς, εἰς ἑκατομμύρια ἀνερχομένας, ὑπέστησαν ζημίας πολλοὶ Ἕλληνες κεφαλαιοῦχοι, ὡς ἐκ τῆς ραγδαίας ὑποτιμήσεως καὶ τῆς ἔτι ραγδαιοτέρας ἀνατιμήσεως τῶν Ἑλληνικῶν χρεωγράφων, διότι, ὑπολογίζοντες εἰς τὴν ὑποτίμησιν, ἐπώλησαν μέγιστα ποσὰ, τὰ ὁποῖα δὲν ἠδυνήθησαν νὰ παραδώσωσιν εἰς τὰς προθεσμίας λόγῳ τῆς ὑπερτιμήσεως. Πολλοὶ λέγουσιν δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων των. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης καταστροφῆς ἕκαστος ἐννοεῖ πόσον ὀλέθρια ἀποβαίνουσι.

— Δὲν ἔχομεν λόγους ἵνα ἐξάρωμεν τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς καὶ τὸ πατριωτικὸν αἴσθημα τῆς εὐγενοῦς συζύγου, τοῦ ἐνθουσιώδους καὶ ὑπερόχου εἰς ἀλτρουϊσμὸν συμπολίτου μας κ. *Δημητρίου Μάνθου, κυρίας Ἰουλίας Μάνθου*, ἥτις, ἐγκαταλείψασα τὴν χλιδὴν καὶ τὴν εὐμάρειαν τοῦ ἀρχοντικοῦ της οἴκου, ἔσπευσε ν' ἀναλάβῃ ὑπέροχον ὅσον καὶ ἐπίμοχθον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ νοσοκομείῳ Ἀθηνῶν—Λαρίσσης, τῷ ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν διεύθυνσιν τῆς Α. Β. Ὑψηλότητος τῆς πριγκηπίσσης Ἑλένης, τῆς ὑψηλῆς συζύγου τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκηπος Νικολάου.

— Τὸ εὔδρομον Γαλλικὸν θωρηκτὸν Jurién de la Gravierre, καταπλεῦσαν χθὲς εἰς τὸν λιμένα μας, ὅλως ἀπροσδοκήτως ὕψωσε τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἱστοῦ αὐτοῦ, χαιρετίσαν αὐτὴν δι' 21 κανονιοβολισμῶν, ἐν ᾧ εἶναι πλέον ἢ γνωστὸν, ὅτι πολεμικὰ πλοῖα, καταπλέοντα εἰς λιμένας ὅπου δὲν ὑπάρχει φρούριον ἢ δὲν ναυλοχεῖ πλοῖον δυνάμενον νὰ τοῖς ἀνταποδώσῃ τὸν χαιρετισμὸν, δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ χαιρετίσωσι διὰ κανονιοβολισμῶν, ἢ καὶ ὅταν ἀκόμη ὑποχρεοῦνται τὴν χαιρετωμένην σημαίαν ὑψοῦσι πάντοτε εἰς τὸν πρωραῖον ἱστόν.

Τὸ γεγονὸς προὐκάλεσεν, ὡς εἰκὸς, τὰ σχόλια, καί τινες μὲν ἀπέδιδον τὸ συμβὰν, εἰς τὴν μικρὰν προσοχὴν ἣν τὰ πλοῖα τοῦ Γαλλικοῦ στόλου δεικνῦσιν εἰς τὰς διατυπώσεις ταύτας, ἄλλοι ὅμως πιστεύουσιν, ὅτι τὸ πολεμικὸν ἐξεπλήρου

ἐπιβεβλημένην αὐτῷ δι' οἱονδήποτε λόγον ὑποχρέωσιν, εἰς τὸν πρῶτον Ἑλληνικὸν λιμένα εἰς ὃν θὰ προσήγγιζεν, ἀδιάφορον ἂν ὑπῆρχε φρούριον ἢ οὔ.

— Δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι προϋτάθη παρ' Ἕλληνος Συνταγματικοῦ πολίτου, οὔτε νὰ ἐλήφθη ὑπὸ τοῦ ἀρκετὰ εὐρείας νομικῆς παιδεύσεως Εἰσαγγελέως μας ὑπ' ὄψιν, τὸ περὶ προκαταβολικῆς λογοκρισίας μέτρον, ἐν πόλει ὅπου δὲν ἰσχύει, τουλάχιστον μέχρι τοῦδε, ὁ στρατιωτικὸς Νόμος. Ἐπικροτοῦμεν ὅμως τὴν ἀπόφασιν, περὶ λήψεως ὁπωσδήποτε αὐστηροτέρων μέτρων, ὡς πρὸς τοὺς καπήλους ἐκείνους τῶν εἰδήσεων, οἵτινες λεηλατοῦσι τὰ βαλάντια τοῦ διψῶντος εἰδήσεις κοινοῦ, εἴτε διαιροῦντες εἰς τέσσαρα τὸ ἓν τηλεγραφήμα ὅπερ λαμβάνουσιν ἢ φαμπρικάροντες ἀνύπαρκτα τηλεγραφήματα—ὡς τὸ κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς προπαρελθούσης Παρασκευῆς δημοσιευθὲν περὶ καταλήψεως τῆς Θεσσαλονίκης—ἢ τέλος ἐκτυποῦντες καὶ διανέμοντες, ὡς νέα, εἴτε τεθέντα ἤδη εἰς κυκλοφορίαν παρ' ἄλλων τηλεγραφήματα, εἴτε καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Νομαρχίας διὰ τοιχοκολλήσεως δημοσιευθέντα. Τὸ «Βῆμα», ἀηδιάσαν ἐκ τῆς τοιαύτης καπηλείας τῶν εἰδήσεων, ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ τὰς τηλεγραφικὰς ἀνταποκρίσεις του, ὧν καὶ μόνων ἀνεγνώριζον τὸ κῦρος καὶ τὴν ἀκρίβειαν οἱ συμπολῖται μας, οἵτινες πολιορκοῦσιν ἀκόμη καὶ τώρα κυριολεκτικῶς τὰ γραφεῖα του ζητοῦντες εἰδήσεις. Ἀτυχῶς ἡ οἰκονομική του εὐρωστία δὲν εἶνε τοιαύτη, ὥστε νὰ ἐπιτρέπῃ νὰ συναγωνίζηται ἡ εὐθύτης καὶ ἡ εἰλικρίνειά του πρὸς τὰς μεθόδους τῶν καπήλων, δι' ὃ καὶ ἀπὸ τετραημέρου ἔδωκε τὴν ἐντολὴν πρὸς τὸν ἄριστον ἀνταποκριτήν του νὰ παύσῃ τηλεγραφῶν τὰς πάντοτε ἐγκαίρως καὶ ἐξ ἀρίστων πηγῶν εἰδήσεις του πρὸς τὸ «Βῆμα», καὶ οὕτω θὰ στερηθῶσι καί τινες τῆς εὐκαιρίας νὰ γίνωνται εὐάρεστοι πρὸς τοὺς φίλους εἰς βάρος καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ «Βήματος». Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει, ἂν ἐλάμβανε τηλεγραφήματα, δὲν θὰ ὑπεβάλλετο εἰς τὴν τυχὸν ἀποφασιζομένην προληπτικὴν λογοκρισίαν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως. Θὰ εἴμεθα δὲ περίεργοι νὰ ἐγνωρίζομεν ποῖον τρόπον καταδιώξεως θὰ ἐσυμβούλευον οἱ ὑποδείξαντες τὸ μέτρον τῆς προληπτικῆς λογοκρισίας καὶ δυνάμει τίνος ἄρθρου καὶ δυνάμει ποίου Νόμου θὰ κατεδιώκοντο οἱ μὴ συναινοῦντες νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς αὐτήν.

— Ἐπὶ τῇ εὐοιώνῳ καταλήψει τῆς Ἑλληνικῆς Θεσσαλονίκης ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, τὰ διάφορα παρ' ἡμῖν Σωματεῖα καὶ Σύλλογοι διεβίβασαν συγχαρητήρια τηλεγραφήματα πρός τε τὸν λαοπρόβλητον Ἄνακτα τὸν Διάδοχον τὸν λυτρωτὴν, τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Ε. Βενιζέλον καὶ τοὺς ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὰς τῶν συμμάχων κρατῶν.

Ἐπίσης καὶ ὁ ἐνθουσιαστὴς Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπός μας διεβίβασε τὰ κατωτέρω πάνυ εὐχαρίστως δημοσιευομένα τηλεγραφήματα.

— Ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ καλοῦ νέου κ. Λάμπρου Γ. Τσιτσεκλῆ μετὰ τῆς διὰ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμημένης δεσποινίδος Καλλιόπης Μικάρου. Τοῖς μνηστευθεῖσι συγχαίροντες εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

— Τῇ ἐπεμβάσει τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἐπετράπη ὑπὸ τῆς Τουρκίας ἡ διέλευσις τῶν ἐν τῷ Εὐξείνῳ εὑρισκομένων φορτηγῶν Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων μέχρι τῆς ἐρχομένης Τρίτης 6ης Νοεμβρίου. Ἤδη πολλὰ τῶν Ἑλληνικῶν φορτηγῶν ἀτμοπλοίων μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἑπτὰ τοῦ λιμένος μας ἀπέπλευσαν ἐκ τῶν λιμένων τοῦ Εὐξείνου κατευθυνόμενα εἰς τὴν Μεσόγειον.

— Εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν πρόσκλησιν τῶν Προέδρων τῶν διαφόρων Σωματείων πρὸς τὰ μέλη των περὶ συμμετοχῆς εἰς τὴν τελεσθεῖσαν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν πάνδημον δοξολογίαν ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ γεγονότι τῆς καταλήψεως τῆς Θεσσαλονίκης ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐκ παραδρομῆς ἐτέθη τὸ ὄνομα τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ παρ' ἡμῖν Συλλόγου τῶν Οἰνοπωλῶν κ. Α. Γιαμπάνη ἀντὶ τοῦ ἀξίου Προέδρου αὐτοῦ κ. Μιχαὴλ Ι. Μιχαὴλ ἢ Καζαμία.

— Ἀπῆλθεν πρὸ ἑβδομάδος εἰς Ἀθήνας μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του ὁ κ. Δημήτριος Α. Μάνθος μεγαλέμπορος καὶ δημοτικὸς σύμβουλος τοῦ Δήμου Ἑρμουπόλεως.

Μεγαλειότατον Βασιλέα

Θεσσαλονίκην

Ὑμετέρᾳ Σεπτῇ Μεγαλειότητι ὑποβάλλω ἐγκάρδιά μου συγχαρητήρια ἐπὶ ἐνδόξοις νίκαις Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὑπὸ εὔστοχον ἡγεσίαν τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος τοῦ Διαδόχου, τοῦ ἐλευθεροῦντος καὶ ἐξαγνίζοντος τὰ ἱερὰ ἐδάφη τῶν πατέρων, οὗ ὁ Ἑλληνισμὸς σύμπας ὁλοψύχως εὔχεται νὰ ἐκπληρώσῃ τοὺς προαιωνίους πόθους καὶ οὕτω Ὑμετέρα Μεγαλειότης κρατερῶς ἀνάσσῃ τοῦ θεοφρουρήτου Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Ὁ Ἐπίσκοπος
† Σύρου **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ**

Αὐτοῦ Ὑψηλότητα Ἀρχιστράτηγον
Διάδοχον Κωνσταντῖνον

Θεσσαλονίκην

Ὑμετέρᾳ Β. Ὑψηλότητι ὑποβάλλω τὰ θερμά μου συγχαρητήρια. Ἅπας Ἑλληνισμὸς δοξάζει τὸν Θεὸν, ὅτι Ὑμετέρα Ὑψηλότης προωρίσθη θεόθεν καὶ ἐξαγνίζει τὰ ἱερὰ ἐδάφη τῶν πατέρων, ἐλευθεροῖ τὸ Γένος ἐκ τῆς τυραννίας, πραγματοποιεῖ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ προελαύνει νικηφόρως τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς Πατρίδος λυτρωτὴς, καὶ εὔχεται ὅπως μετὰ τοῦ ἀνδρείου στρατοῦ Αὐτῆς, πρὸ τῶν πυλῶν τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων χαιρετίσῃ Αὐτὴν ἡ σκιὰ τοῦ Ἕλληνος Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου καὶ εὐλογήσῃ ἡ Ἐκκλησία μετὰ τοῦ ἀπαγχονισθέντος Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε'. ἐν τῷ παγκάλῳ, ἱερωτάτῳ καὶ αἰωνοβίῳ Ναῷ τῆς Ἁγίας Σοφίας. Τῷ ἐνδόξῳ υἱῷ Ἡμῶν Γεωργίῳ εὔχομαι ὡσαύτως νίκας, τροπαῖα καὶ δάφνας ἀξίας διδαγμάτων Ὑψηλοῦ Πατρὸς καὶ Σεπτῆς Μητρός.

Ὁ Ἐπίσκοπος
† Σύρου **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ**

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ Δ. ΧΑΤΖΗΚΩΝΣΤΑΝΤΗ

Μετὰ μακρὰν ἀσθένειαν μετέστη εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς ἀγαθὴ τῆς πόλεώς μας δέσποινα ἡ **Χαρίκλεια Χατζηκωνσταντῆ**, βυθίσασα εἰς ἄφατον πένθος φιλόστοργον σύζυγον καὶ τέκνα προσφιλῆ. Τὴν κηδείαν της, γενομένην μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἠκολούθησεν ἅπασα ἡ παρ' ἡμῖν ἐκλεκτὴ κοινωνία καὶ πλῆθος πολὺ ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας ἀποτίοντες, οὕτω φόρον εὐγνωμοσύνης εἰς τὴν λίαν φιλάνθρωπον καὶ καλοκάγαθον ταύτην συμπολῖτιδά μας. Τὸ «Βῆμα» εὔχεται τῇ μεταστάσῃ μὲν τὴν γῆν ἐλαφρὰν, τοῖς δ' οἰκείοις τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὑπὸ τὸ κράτος τῆς συνεχούσης ἡμᾶς ἀπείρου θλίψεως, ὡς ἐκ τῆς ἀπωλείας ἀνεκτιμήτου συζύγου, μητρὸς, ἀδελφῆς καὶ θείας, αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εὐχαριστήσωμεν θερμῶς καὶ ἐκ κέντρου καρδίας τοὺς ἐκ τῶν συμπολιτῶν καὶ φίλων ἐκείνους, οἵτινες ἠκολούθησαν τὴν κηδείαν τῆς ἀλησμονήτου δι' ἡμᾶς νεκρᾶς καὶ τοὺς ὁπωσδήποτε συμμερισθέντας τοῦ πένθους μας.

Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 3 Νοεμβρίου 1912.

Ἡ Οἰκογένεια
Δ. Ε. Χατζηκωνσταντῆ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Καταστήματι καὶ γραφείῳ καταδιώξεως φυλάσσονται ἓν ζεῦγος ὀματοϋάλια χρυσᾶ, ὁ ἀπωλέσας ταῦτα δύναται νὰ προσέλθῃ ὅπως τὰ παραλάβῃ.

Ἐκ τοῦ Γραφείου.

Τὸ ἔξοχον

ΜΕΛΙ ΑΝΑΦΗΣ

εὑρίσκεται

εἰς τὸ παρὰ τὴν παραλίαν Παντοπωλεῖον τοῦ κ. ΣΙΜΟΥ ΑΛΑΦΟΥΖΟΥ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μετὰ τῶν θερμῶν συγχαρητηρίων, ἐκφράζομεν καὶ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μας πρὸς τὸν φιλόθρησκον καὶ φιλάνθρωπον συμπολίτην μας κ. Ἰωάννην Ζ. Πετροκόκκινον, ὅστις εἰσήκουσε τὴν πρὸ καιροῦ παράκλησίν μας, ἐφορευόντων τότε ἐν τῷ ἐν Ἄνω Σύρῳ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, καὶ ἐδωρήσατο τῷ ἀρχαιοτάτῳ τούτῳ Ναῷ, τῷ ἀνήκοντι ὡς γνωστὸν εἰς τὸ Ἱερατικὸν Ταμεῖον, δύο ἀργυροῦς φανοὺς καὶ πολυτελέστατον ἀργυροῦν Σταυρόν. Εἰς τὸν εὐγενέστατον τοῦτον συμπολίτην μας ἐθεωρήσαμεν ὅτι εἴχομεν καθῆκον καὶ δημοσίᾳ διὰ τοῦ παρόντος νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας μας.

Οἱ τέως Ἔφοροι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ
Ἁγίου Νικολάου
Ἰσίδωρος Μ. Κωστάλας
Ἐμμαν. Δ. Παύλου

ΤΟ ΥΔΩΡ ΤΑΛΑΝΤΩΝ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. Καφεπωλῶν, Ζαχαροπλαστῶν καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν καταναλωτῶν τοῦ διαυγοῦς καὶ ὑγιεινοῦ ὕδατος ***Ταλάντων,*** ὅτι οἱ διὰ βυτίων προμηθεύοντες ὕδωρ εἰς τὰ καταστήματά των, δὲν προμηθεύονται τοῦτο ἐκ Ταλάντων, ἀλλ' ἐξ ἄλλου μέρους μηδεμίαν ἔχοντος σχέσιν μὲ τὸ ἐν λόγῳ ὕδωρ. Δηλοῦμεν δ' ὅτι πρὸς πρόληψιν πάσης εἰς τὸ μέλλον ἀπάτης, οἱ μεταφέροντες ὕδωρ ἐκ Ταλάντων θὰ ἐφοδιάζωνται ἐφεξῆς δι' ἀποδείξεως φερούσης τὴν ὑπογραφὴν καὶ τὴν σφραγῖδα τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς πηγῆς κ. ***Ἰωάννου Μαρούση.***

ΚΙΤΡΟΝ ΝΑΞΟΥ - ΡΗΤΙΝΙΤΗΣ ΜΕΓΑΡΩΝ

Εἰς τὸ παρὰ τὴν παραλίαν **Ἐδωδιμοπωλεῖον** τοῦ κ. **Σίμου Ἀλαφούζου** εὑρίσκονται ἐκτὸς ὅλων τῶν ἀποικιακῶν εἰδῶν, πωλούμενα εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς καὶ τὸ πεφημισμένον ΚΙΤΡΟΝ ΝΑΞΟΥ τοῦ ἐν Νάξῳ ἐργοστασίου τοῦ κ. Βαλληνδρᾶ, τοῦ ὁποίου τὴν ἀποκλειστικὴν πώλησιν καὶ ἀντιπροσωπείαν ἔχει ἀναλάβῃ. Ἐπίσης ἐν οὐτῷ εὑρίσκεται εἰς μεγάλην ποσότητα ΡΗΤΙΝΙΤΗΣ ΜΕΓΑΡΩΝ ἐκτάκτου ποιότητος.

ΓΑΕΤΑΝΟΣ Ι. ΤΣΕΡΤΙΝΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του ἐπὶ τῆς Πλατείας Δημοτ. Θεάτρου.

Τοὺς ἀπόρους δωρεὰν ἐν τῷ φαρμακείῳ κ. Ἰ. Μαραγκοῦ.

Δοκιμάσατε

Τὸ νέον ἄρωμα DIAMELA

Εἰς τὸ Μυροπωλεῖον Ι. Λ. Γρυμάνη

Ὁ κ. ΘΩΜΑΣ ΣΚΑΣΣΗΣ Ἰατρὸς, καὶ Βουλευτὴς Κυκλάδων, κατοικεῖ ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ ὁδῷ Σωκράτους 73 Α.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΤΖΟΛΙΝΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰδοποιῶ τὸ Σ. κοινὸν τῆς Ἑρμουπόλεως ὅτι τὸ γνωστὸν Ξενοδοχεῖον μου ΥΙΙΝΟΥ ὁ «**Ἑλληνισμὸς**» κείμενον παρὰ τὴν παραλίαν καὶ πιραπλεύρως τοῦ Ζαχαροπλαστείου κ. Ἀλεξ. Κουντούρη. ἐπεσκευάσθη καὶ ἐξωραΐσθη κατὰ πάντας τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς, ἀνεκαινίσθη τελείως διὰ νέων ἐπίπλων καὶ σκευῶν, ἠλεκτροφωτίσθη δι' ἁπλέτου φωτὸς καὶ δι' ἠλεκτρικῶν κωδώνων εἶνε τὸ καταλληλότερον καὶ ἀναπαυτικώτερον δι' οἰκογενείας παραθεριζούσας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. Ἐνοικιάζει δωμάτια κατὰ μῆνα ἢ καθ' ἡμέρας εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς. δίδει δὲ καὶ τροφὴν κατὰ παραγγελίαν.

Γεώργιος Α. Κοντιζᾶς